OLEG ALEKSANDROWICZ, ZBIGNIEW SOBISZ, MARIOLA TRUCHAN,
KONRAD WIŚNIEWSKI

*Instytut Biologii i Nauk o Ziemi
Akademia Pomorska w Słupsku
Arciszewskiego 22b, Słupsk 76-200
E-mail: oleg.aleksandrowicz@apsl.edu.pl
zbigniew.sobisz@apsl.edu.pl
mariola.truchan@apsl.edu.pl
konrad.wisniewski@apsl.edu.pl*

PRZYRODNICZE KOLEKCJE NAUKOWE AKADEMII POMORSKIEJ W SŁUPSKU

WSTĘP

Akademia Pomorska w Słupsku jest młodą uczelnią, założoną w 1969 r. pod nazwą Wyższa Szkoła Nauczycielska. Od początku funkcjonował w niej Zakład Biologii, który przekształcono w 1975 r. w Instytut Biologii. Chociaż badania biologiczne prowadzone są w Akademii Pomorskiej zaledwie od pół wieku, jednak we współcześnie funkcjonującym Instytucie Biologii i Nauk o Ziemi znajdują się znaczące zbiory przyrodnicze. W zasobach zielnika Akademii Pomorskiej – Herbarium Słupensis SLTC – przechowywane są zbiory historyczne i współczesne; kolekcje zoologiczne zostały stworzone niedawno, przez wciąż aktywnych naukowo pracowników uczelni. Obecnie obie kolekcje zostały poddane cyfryzacji w ramach dwóch przedsięwzięć: „Herbarium Pomeranicum” i – prezentowanego szerzej w tym zeszycie Kosmosu – projektu IMBIO („Integracja i mobilizacja danych o różnorodności biologicznej Eukaryota w zasobach polskich instytucji naukowych”).

HERBARIUM SLUPENSIS SLTC

Herbarium Słupensis SLTC istnieje od 1969 r., i w obecnej postaci stanowi dwa uzupełniające się zbiory. Jeden o charakterze dydaktycznym, w którym od 1979 r.

gromadzi się florę naczyniową służącą jako materiał dydaktyczny w ramach odbywających się na kierunku biologii zajęć z botaniki. Drugi zbiór ma charakter naukowy. Powstał w wyniku połączenia w 1995 r. dwóch zielników. Zdeponowano w nim 70 000 arkuszy zielnikowych, w tym: kolekcję roślin naczyniowych (SLTC-VP) – 55 500 okazów, kolekcję grzybów (SLTC-F) – 2 950 okazów, kolekcję porostów (SLTC-L) – 11 000 okazów i kolekcję mszaków (SLTC-B) – 550 okazów. Okazy flory naczyniowej (alegaty) pochodzą głównie z terenu Pomorza, ze szczególnym uwzględnieniem flory polskich portów morskich, flory segetalnej, torfowisk i źródlisk. W 1990 r. do Herbarium Słupensis włączono zbiory porostów, a w 2011 r. – zbiory grzybów. Zielnik roślin naczyniowych zawiera taksony należące do 158 rodzin i 679 rodzajów. Do najliczniejszych należą następujące rodziny: Asteraceae, Poaceae, Rosaceae, Cyperaceae, Fabaceae, Brassicaceae i Lamiaceae.

Częścią kolekcji jest pochodzący z połowy XIX i początku XX w. depozyt z Muzeum Książąt Pomorskich w Darłowie, tzw. zielnik darłowski, zawierający 1 500 arkuszy z lat 1811-1943. Autorami zbiorów byli nauczyciele, pastorzy i aptekarze niemieccy, m.in. Georg Homann, Ernst Holzfuss, Hermann Krause, Otto Karl i Alfred Bannier. Większość tych zbiorów pochodzi z Pomorza, ale

Słowa kluczowe: bioróżnorodność, stawonogi, zbiory przyrodnicze, zielnik

*Artykuł powstał dzięki wsparciu finansowemu z projektu POPC.02.03.01-00-0081/19 „Integracja i mobilizacja danych o różnorodności biologicznej Eukaryota w zasobach polskich instytucji naukowych” (IMBIO).

Ryc. 1. Karmnik nadmorski *Sagina maritima* Don, gatunek uważany za wymarły na terenie Polski; ze zbiorów Herbarium Slupensis (SLTC).

Ryc. 2. Turzyca wyciągnięta *Carex extensa* Go-oden., gatunek oznaczony kategorią CR (krytycznie zagrożony) w Polsce, w zbiorach Herbarium Slupensis (SLTC).

Ryc. 3. Gałuszka kulecznica *Pilularia globulifera* L. ze słupskich zbiorów – w Polsce roślina krytycznie zagrożona wyginięciem.

Ryc. 4. Czermień błotna *Calla palustris* L. w zbiorach Herbarium Slupensis (SLTC) – zeskanowany alegat zielnikowy.

Ryc. 5. Ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna* Huds. w słupskich zbiorach zielnikowych, wygląd po dokonaniu cyfryzacji.

Zielnik obejmuje również okazy z Sudetów, a także z Alp, Macedonii, Capri i Harzu. Ponadto w zbiorach wyróżnia się depozyt Słowińskiego Parku Narodowego w liczbie 900 alegatów. Stanowi on cenny historyczny dokument o florze naczyniowej tej części Pomorza. Integralną część zbiorów jest również zielnik dawnego Ogrodu Botanicznego w Sławnie z przełomu XIX i XX w. w liczbie 78 kart roślin naczyniowych. W zbiorach Herbarium zgromadzono dotychczas 112 gatunków podlegających ochronie ustawowej, z czego 94 taksony są objęte ochroną ścisłą, a 18 ochroną częściową. Kolekcja botaniczna Herbarium zawiera szereg roślin wymarłych (EX) i zagrożonych (CR) w skali kraju (kategorie EX i CR wg nomenklatury Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody), np. karmnik nadmorski *Sagina maritima* Don – gatunek wymarły (Ryc. 1) oraz turzycę wyciągniętą *Carex extensa* Gooden. (Ryc. 2) i gałuszkę kulecznicę *Pilularia globulifera* L. (Ryc. 3) – gatunki krytycznie zagrożone. Dane pochodzące ze zbiorów Herbarium Słupensis zostały wykorzystane do przygotowania aktualnych map występowania w Polsce kilku gatunków roślin (SOBISZ 2001, 2019; TRUCHAN 2019).

Od października 2019 r. w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa 2014-2020 trzy uczelnie pomorskie: Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Szczeciński i Akade-

mia Pomorska w Słupsku, realizują projekt pn. „Zintegrowane wirtualne Herbarium Pomorza Herbarium Pomeranicum – digitalizacja i udostępnienie zbiorów herbariów jednostek akademickich Pomorza poprzez ich połączenie i udostępnienie cyfrowe”. Celem projektu jest digitalizacja i udostępnienie on-line zasobów herbariów pomorskich – Herbarium Gedanensis (UGDA), Herbarium Stetinensis (SZUB) i Herbarium Słupensis (SLTC). W wyniku realizacji projektu zostanie zdigitalizowanych i udostępnionych cyfrowo w Internecie 468 000 okazów zielnikowych, co umożliwi wszystkim zainteresowanym dostęp do zasobów Herbarium Pomeranicum. Wszystkie zdigitalizowane w ramach projektu karty zielnikowe (wraz z etykietą, wzornikiem kolorów i kodem QR) zostaną udostępnione w formie cyfrowej bezpłatnie, bez ograniczeń dla ich ponownego wykorzystania i zgodnie z zasadami wolnych licencji. Obecnie trwają intensywne prace nad skanowaniem alegatów zielnikowych (Ryc. 4, 5). Łącznie w ramach projektu zostanie zdigitalizowanych 65 000 kart zielnikowych pochodzących z kolekcji Herbarium Słupensis SLTC.

KOLEKCJA ZOOLOGICZNA

Jednym z głównych kierunków badań na początku istnienia słupskiej biologii była ornitologia, skutkiem czego pierwsze zbiory ówczesnego Zakładu Zoologii objęły kolekcję ptasich pcheł i roztoczy, a okazy pozostałych grup były gromadzone jedynie w celach dydaktycznych. Od 2005 r. rozpoczęły się w Słupsku systematyczne badania także innych grup zwierząt, takich jak: owaady, ślimaki, a ostatnio również pajaki. W kolekcji zoologicznej Akademii Pomorskiej w Słupsku niewiele jest zbiorów sprzed początku XXI w.; liczne są za to okazy zwierząt, przede wszystkim stawonogów, zbierane współcześnie. Podstawową metodą pozyskiwania okazów były pułapki Barbera, a główne pytania badawcze związane były z ekologią zgrupowań i populacji. W ramach tych prac zgromadzono około 1 500 gatunków chrząszczy i obfite zbiory pajaków, zawierające ok. 450 gatunków. W ramach projektu IMBIO zostanie zdigitalizowanych 30 000 rekordów chrząszczy i 24 000 pajęczaków.

W sposób systematyczny zbierane były przede wszystkim chrząszcze siedlisk leśnych, pól uprawnych i terenów podmokłych, w szczególności torfowisk Białorusi i Polski. Znaczna część okazów przechowywana była na sucho, na wacie w kopertach papierowych, jednak wiele, szczególnie tych najcenniejszych, zostało spreparowanych i znajduje się w gablotach na kartonikach,

Ryc. 6. Okazy chrząszczy przygotowane do cyfryzacji w ramach projektu IMBIO.

zgodnie z tradycją przechowywania zbiorów koleopterologicznych. Całkowita liczba okazów chrząszczy w zasobach uczelni dochodzi do 180 000, w tym około 30 000 jest preparowanych i przechowywanych w gablotach (Ryc. 6).

Na bazie tych kolekcji powstały dwa doktoraty, wiele publikacji naukowych, ustalono 21 gatunków nowych dla Białorusi i 3 dla Polski. Bardzo dużą część kolekcji stanowi rodzina Carabidae (biegaczowate) (Ryc. 7), a obecnie czynione są również starania nad opracowaniem bogatej kolekcji rodziny Staphylinidae (kusakowate). Kolekcja zawiera również materiały z Pojezierza Mazurskiego, na podstawie których powstały opracowania biegaczowatych (ALEKSANDROWICZ i współaut. 2003, MARCZAK i ALEKSANDROWICZ 2012, ALEKSANDROWICZ 2019) oraz omarlicowatych (Silphidae) (ALEKSANDROWICZ i KOMOSIŃSKI 2005). Materiały zgromadzone w kolekcji chrząszczy posłużyły również do przygotowania innych regionalnych opracowań fauny, np. Puszczy Białowieskiej (TSINKEVICH i współaut. 2017).

Bogate materiały zebrane na Białorusi są bardzo cenne, ponieważ, wskutek mniejszego w porównaniu z Polską zaludnienia tego kraju i stosunkowo niewielkiej degradacji środowisk naturalnych, zachowały się tam bardzo duże powierzchnie cennych siedlisk, w których licznie występują gatunki będące już w innych rejonach rzadkością. Obecność takich gatunków w kolekcji, a także fakt, że obejmuje ona wiele bardzo trudnych do oznaczenia grup, podnosi jej wartość jako cennego zbioru porównawczego. Znalazły się tam przykładowo gatunki borealne obecne na Białorusi, a nie występujące w Polsce: *Elaphrus angusticollis* R.F. Sahlberg, 1844 (Carabidae), *Upis ceramoides* (Linnaeus, 1758) (Tenebrionidae – czarnuchowate), Do-

Ryc. 7. Biegacz bagienny *Carabus clathratus*, oraz tęcznik złocisty *Calosoma auropunctatum*, gatunek chrząszcza z rodziny Carabidae (biegaczowate), w szluskich zbiorach zoologicznych.

nacia fennica Paykull, 1800 (Chrysomelidae – stonkowate) oraz bardzo rzadko stwierdzone w Polsce: *Carabus menetriesi* Hummel, 1827, *Chlaenius costulatus* (Motschulsky, 1859), *Chlaenius sulcicollis* (Paykull, 1798) i *Chlaenius quadrisulcatus* (Paykull, 1790).

W kolekcji pajaków zgromadzono ponad połowę wszystkich gatunków znanych obecnie z terenu Polski i jest ona wciąż uzupełniana. Materiały zostały zebrane przede wszystkim w trakcie badań ekologicznych, prowadzonych w ciągu ostatniej dekady w różnych częściach Polski, przede wszystkim na Mazurach (Mazurski Park Krajobrazowy), w Górach Świętokrzyskich, w Sudetach (Karkonoski Park Narodowy, Park Narodowy Gór Stołowych, Góry Izerskie), a także w okolicach Wrocławia. Coraz liczniejsza jest także kolekcja pajaków z Pomorza Środkowego, głównie z Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” i z kilku torfowisk bałtyckich Pomorza.

W kolekcji arachnologicznej dominują gatunki występujące na torfowiskach i suchych wrzosowiskach. Pośród nich można odnaleźć pajaki bardzo rzadko spotykane, np. ściśle związane z torfowiskami *Arctosa alpigena lamperti* Dahl, 1908 (Lycosidae – pogońcowate) czy *Agyneta mossica* (Schikora, 1993) i *Maro lepidus* Casemir, 1961 (Linyphiidae).

– osnuwikowate) (WIŚNIEWSKI i WESOŁOWSKA 2012), bądź gatunki górskie, np. *Robertus truncorum* (L. Koch, 1972) (Theridiidae – omatnikowate) i borealno-górskie, np. *Erigone cristatopalpus* Simon, 1884 (Linyphiidae) (WIŚNIEWSKI i WESOŁOWSKA 2016). W zbiorach znajdują się gatunki dopiero niedawno stwierdzone na terenie Polski, np. skrajnie rzadko spotykany w Europie środkowej *Maro lehtineni* Saaristo, 1971 (Linyphiidae) (WIŚNIEWSKI i WESOŁOWSKA 2015) czy odnalezione ostatnio na wrzosowiskach *Uloborus walckenaerius* Latreille, 1806 (Uloboridae – koliściakowate) i *Oxyopes heterophthalmus* (Latreille, 1804) (Oxyopidae – śpiesznikowate) (WIŚNIEWSKI i DAWIDOWICZ 2017). Nie brakuje także okazów gatunków inwazyjnych, np. *Mermessus trilobatus* (Emerton, 1882) (Linyphiidae) (WIŚNIEWSKI 2017). Dane o 10 gatunkach nowych dla Polski zostały już opublikowane, kilka kolejnych czeka na opracowanie. Wiele z gatunków znajdujących się w kolekcji pajęczaków notowanych jest na Czerwonej Liście Gatunków Zagrożonych (STAREGA i współaut. 2002); przykładowo – w zbiorach z Sudetów Zachodnich jest to 35 gatunków, a z suchych wrzosowisk na północy Dolnego Śląska 31. W zbiorach znajdują się także gatunki, których pozycja taksonomiczna wymaga rewizji, np. *Agyneta arietans* (O. Pickard-Cambridge, 1873) (Linyphiidae) czy *Heliophanus dampfi* Schenkel, 1923 (Salticidae – skakunowate). Wiele gatunków reprezentowanych jest przez bardzo liczne osobniki, często pochodzące z różnych regionów kraju i kolekcjonowane w różnych porach roku, w ramach systematycznych badań, co pozwoli w przyszłości na przeprowadzenie dodatkowych analiz, np. badań nad zmiennością populacji, preferencjami siedliskowymi czy fenologią. Analizy takie przeprowadzono już dla górskiego gatunku pajaka *Micrargus georgescuae* Millidge, 1976 (Linyphiidae) (WIŚNIEWSKI i współaut. 2018), którego większość osobników znanych z Polski przechowywana jest w Słupsku. Podobnie jak w przypadku kolekcji chrząszczy, materiał zgromadzony w kolekcji pajaków został wykorzystany w jednym z opracowań lokalnej fauny, w monografii przyrodniczej Parku Narodowego Gór Stołowych (WIŚNIEWSKI 2018).

Z pozostałych grup pajęczaków w kolekcji słupskiej reprezentowane są kosarze i zaleszczotki. Wśród kosarzy przeważają gatunki pospolite i, co typowe dla materiału pochodzącego z badań ekologicznych, próby obejmują długie serie osobników przy niewielkiej liczbie gatunków. Do cenniejszych należy, występujący między innymi w Karakonoszach, rzadki kosarz górski – *Nemastoma triste* (C.L. Koch, 1835). Zgromadzono

również liczne próby zaleszczotków (jest ich ponad 500), czekające wciąż na opracowanie. W planach jest dalszy rozwój kolekcji arachnologicznej, uzupełnianie reprezentacji gatunków, w szczególności z Pomorza.

W ramach projektu IMBIO wszystkie zbiory zoologiczne Akademii Pomorskiej w Słupsku zostaną opisane i skatalogowane w formie elektronicznej. Powstanie dostępna dla szerokiego grona odbiorców baza danych, zawierająca kompletne informacje o poszczególnych osobnikach oraz sposobie, miejscu i czasie ich zebrania. Dzięki temu dane naukowe okazów będzie można wykorzystać do przyszłych analiz taksonomicznych, ekologicznych czy biogeograficznych.

PODSUMOWANIE

Zarówno zielnik Herbarium Słupensis, jak i kolekcja zoologiczna Akademii Pomorskiej w Słupsku przechodzą obecnie głęboką przemianę, do czego przyczyniły się dwa duże projekty cyfryzacji. Pozwoli to zabezpieczyć obie kolekcje na przyszłość i da podstawę do ich dalszego rozwoju. Nie są to ani największe, ani najcenniejsze kolekcje w Polsce, jednak liczba i różnorodność zgromadzonych w nich okazów jest bezsprzecznie znacząca w skali kraju, zaś w skali regionalnej są to kolekcje bezcenne. Bez takich regionalnych kolekcji polska mapa bioróżnorodności byłaby bardzo niepełna.

Streszczenie

W Akademii Pomorskiej w Słupsku istnieją dwie znaczące kolekcje przyrodnicze: zielnik Herbarium Słupensis (SLTC) oraz, ukierunkowana na stawonogi, kolekcja zoologiczna. W kolekcji zielnikowej znajdują się zarówno zbiory historyczne, jak i współczesne, przechowywane są w niej grzyby, porosty, mszaki i rośliny naczyniowe, w większości pochodzące z polskiego Pomorza. Kolekcja zoologiczna zawiera przede wszystkim okazy chrząszczy i pajaków pochodzące z Białorusi i Polski (z Pomorza, ale też Mazur czy Dolnego Śląska). W obu kolekcjach znaleźli się przedstawiciele gatunków cennych. Zarówno zielnik, jak i kolekcja zoologiczna zostały obecnie poddane cyfryzacji, intensywnie rozwijają się, mają też dużą wartość naukową, są bowiem ważne w poznaniu różnorodności organizmów polskiej flory i fauny.

LITERATURA

- ALEKSANDROWICZ O., 2019. *Biegaczowate (Coleoptera, Carabidae) Mazurskiego Parku Krajobrazowego*. [W:] *Mazurski Park Krajobrazowy, różnorodność biologiczna i kulturowa*. WITBRODT K., JANECKI T. (red.). Wydawnictwo LABRITA, Krutyń, 99-115.
- ALEKSANDROWICZ O., KOMOSIŃSKI K., 2005. *On the fauna of carrion beetles (Coleoptera, Silphidae) of Mazurian lakeland (north-eastern Poland)*. [W:] *Protection of Coleoptera in the Baltic Sea Region*. SKŁODOWSKI J., HURUK S., BARŠEVSKIS A., TARASIUK S. (red.). Wydawnictwo SGGW, Warszawa, 147-153.

- ALEKSANDROWICZ O., GAWROŃSKI R., BROWARSKI B., 2003. *New species of Carabid beetles (Coleoptera, Carabidae) from North-East Poland*. *Baltic J. Coleopterol.* 3, 153-154.
- MARCZAK D., ALEKSANDROWICZ O., 2012. *Nowe dla Pojezierza Mazurskiego i rzadkie w Polsce chrząszcze z rodziny biegaczowatych (Coleoptera: Carabidae) złowione w Leśnictwie Nerwik (Nadleśnictwo Wipsowo)*. *Wiad. Entomol.* 31, 41-42.
- SOBISZ Z., 2001. *Mapa rozmieszczenia Chrysanthemum segetum w Polsce*. [W:] *Atlas rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce*. ZAJĄC A., ZAJĄC M. (red.). Pracownia Chorologii Komputerowej, Instytut Botaniki UJ, Kraków.
- SOBISZ Z., 2019. *Mapy rozmieszczenia gatunków Aster novae-angliae, Cruciat laevipes, Heracleum mantegazzianum, Hesperis matronalis, Senecio erucifolius, Solidago canadensis, Sorbaria sorbifolia*. [Współautorstwo map] [W:] *Atlas rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce. Dodatek*. ZAJĄC A., ZAJĄC M. (red.). Pracownia Chorologii Komputerowej, Instytut Botaniki UJ, Kraków.
- TRUCHAN M., 2019. *Mapa rozmieszczenia Telekia speciosa na Pomorzu*. [W:] *Atlas rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce. Dodatek*. ZAJĄC A., ZAJĄC M. (red.). Pracownia Chorologii Komputerowej, Instytut Botaniki UJ, Kraków.
- TSINKEVICH V. A., ALEKSANDROWICZ O. R., BORODIN O. I., RYNDEVICH S. K., PRISHCHEPCHIK O. V., DERUNKOV A. V., KULAK A. V., LUKASHUK A. O., SHLYAKHTONOK A. S., BUBEN'KO A. N., KOZUL'KO N. G., SETRAKOVA YE. M., BERNATSKIY D. I., LUKASHENYA M. A., MAKOVETSKAYA YE. V., 2017. *Katalog nasekomykh (Insecta) Natsional'nogo parka «Belovezhskaya pushcha»*. *Catalogue of insects of the National Park «Belovezhskaya pushcha»*. Belorusskiy Dom pechati, Mińsk 344 s. [po rosyjsku]
- STAREGA W., BŁASZAK Cz., RAFALSKI J., 2002. *Arachnida. Pajęczaki*. [W:] *Czerwona Lista Gatunków Zagrożonych i Ginących w Polsce*. GŁOWACIŃSKI Z. (red.). Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków, 133-140.
- WIŚNIEWSKI K., 2017. *Obcy dla Europy gatunek pająka (Araneae, Linyphiidae) – Mermessus trilobatus (Emerton, 1882) w Karkonoszach i Górach Izerskich*. *Opera Corcontica* 54, 99-106.
- WIŚNIEWSKI K., 2018. *Pajęczaki (Arachnida) Gór Stołowych*. [W:] *Góry Stołowe – przyroda i ludzie*. KABALA C. (red.). Park Narodowy Gór Stołowych, Kudowa Zdrój, 155-170.
- WIŚNIEWSKI K., DAWIDOWICZ A., 2017. *Uloborus walckenaerius and Oxyopes heterophthalmus in Poland (Araneae: Uloboridae, Oxyopidae)*. *Arachnologische Mitteilungen/Arachnology Lett.* 54, 48-51.
- WIŚNIEWSKI K., WESOŁOWSKA W., 2012. *Maro lepidus Casemir, 1961, a newly recorded spider species (Araneae, Linyphiidae) for Poland*. *Fragmenta Faunistica* 55, 155-160.
- WIŚNIEWSKI K., WESOŁOWSKA W., 2015. *Maro lehtineni (Araneae: Linyphiidae) – a spider species new to the fauna of Poland*. *Arachnologische Mitteilungen* 50, 81-84.
- WIŚNIEWSKI K., WESOŁOWSKA W., 2016. *Rare spider species (Araneae) from the Giant Mountains and the Iżera Mountains – new records for the Polish fauna*. *Fragmenta Faunistica* 59, 115-120.
- WIŚNIEWSKI K., ROZWĄŁKA R., WESOŁOWSKA W., 2018. *Distribution, habitat affinities and phenology of the Micrargus herbigradus-species group (Araneae: Linyphiidae) in Poland*. *Biologia* 73, 151-164.

KOSMOS Vol. 70, 2, 167–172, 2021

OLEG ALEKSANDROWICZ, ZBIGNIEW SOBISZ, MARIOLA TRUCHAN, KONRAD WIŚNIEWSKI

Institute of Biology and Earth Sciences, Pomeranian University in Słupsk, 22b Arciszewskiego Str., Słupsk 76-200, E-mail: oleg.aleksandrowicz@apsl.edu.pl, zbigniew.sobisz@apsl.edu.pl, mariola.truchan@apsl.edu.pl, konrad.wisniewski@apsl.edu.pl

NATURAL HISTORY COLLECTIONS OF THE POMERANIAN UNIVERSITY IN SŁUPSK

Summary

Pomeranian University in Słupsk hosts two significant natural history collections, i.e. the Herbarium Slupensis (SLTC) botanical collection and the zoological collection, which contains mainly the arthropods. In the Herbarium both the historical and contemporary material is stored, including fungi, lichens, bryophytes and vascular plants that were collected mainly in the Polish Pomerania. The zoological collection contains predominantly the specimens of beetles and spiders, originating from Belarus and Poland (from Pomerania, but also from Masuria and Lower Silesia). In the two collections there are representatives of very valuable species. Both the Herbarium and the zoological collection are presently being digitised, supplemented with new specimens and developed. They present a significant contribution to knowledge on diversity of fauna and flora in the region and in Poland.

Keywords: arthropods, biodiversity, herbarium, natural history collection